

vurderingen indgår også en ny nærbane mellem Århus og Silkeborg. Udvalget forventes at færdiggøre sit arbejde til sommer.

Jeg finder på den baggrund ikke, at der er grundlag for også at bede Vejdirektoratet om at undersøge en nærbane mellem Århus og Låsby i forbindelse med de kommende VVM-undersøgelser af en vejudbygning på strækningen Bording-Låsby.

Ad spm. nr. S 1303

Fra miljø- og energiministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Kristen Touborg stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketings-tidende 1998-99, forhandlingerne side 4808, lød således:

Til miljø- og energiministeren (25/2 99) af:
Kristen Touborg (SF):

»Mener ministeren, at vandafgiften kan skattefinansieres af amterne?«

Supplerende svar (3/5 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Det fremgår ikke direkte af lov nr. 1025 om ændring af lov om vandforsyning m.v. eller af bemærkningerne til loven om de opgaver, som amtet skal varetage, og som er opregnet i lovens § 52 c, kan finansieres på anden måde end gennem opkrævning af gebyrer.

Den finansieringsmodel og herunder udgiftsfordeling, som er etableret i loven, har sit udgangspunkt i, at udgifterne skal fordeles i forhold til den interesse, den enkelte har i ydelsen.

For det første tager loven højde for den struktur, som findes inden for vandforsyningen. Gebyret påhviler den, der har indvindingsretten til grundvandet uanset om denne er hjemmehørende i det amt, som gebyret tilfalder. Denne konstruktion har særlig betydning i Københavns kommune. Hele vandforsyningen i hovedstadsområdet baserer sig på de meget store indvindingsstilladelser, som Københavns vandforsyning har i bl.a. Frederiksborg amt og Roskilde amt. Over 60% af det vand, der bruges

i Københavns amt, er således baseret på tilladelser meddelt af de tilstødende amter til Københavns vandforsyning.

Gebyrordningen fører således til, at det er Københavns vandforsyning, som skal betale udgifterne for det arbejde, som Frederiksborg amt og Roskilde amt udfører, men som kommer borgerne i bl.a. Københavns kommune til gode.

For det andet vil en skattefinansiering ikke kunne tage højde for, som fastlagt i loven, at jordbrugs- og dambrugserhvervet samt industrier med egen indvindingsstilladelse også skal betale et gebyr for udgifterne til grundvandsbeskyttelse fastsat til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde.

Den fordeling af udgiftsbyrden, som fremgår af loven, resulterer således i en ganske anden fordeling, end hvad der ville følge af en skattefinansiering. De ydelser, amterne leverer, er heller ikke ligeligt fordelt blandt amtets skatteborgere.

På den baggrund er det Miljøstyrelsens fortolkning, at de opgaver, som amterne er pålagt i medfør af loven, og som amterne har fået hjemmel til at finansiere gennem gebyrer, ikke kan skattefinansieres.

Det er imidlertid Miljøstyrelsens opfattelse, at en præcisering af retstilstanden vil være hensigtsmæssig.«

Jeg har derfor i det lovforslag L 230 om ændring af lov om vandforsyning m.v., som netop er fremsat, præciseret at amternes arbejde skal finansieres gennem opkrævning af gebyrer, og at finansiering ikke kan ske over f.eks. skatterne.

Spm. nr. S 1753

Til arbejdsministeren (14/4 99) af:

Henning Urup (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvad den i artikel i Landsbladet af 31. marts 1999, side 11, nævnte arbejdsgiver yderligere kunne have gjort for at leve op til sin pligt til at sikre, at de ansatte udfører deres arbejde forsvarligt?«

Begrundelse

I ministerens svar på spørgsmål nr. S 1570 stillet af fru Ulla Tørnæs (V) står bl.a.: »Det er derfor ikke tilstrækkeligt, at arbejdsgiveren har sikret